

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344937584/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Den Nysgærrige

(Samtale mellem Antonius i Paris og en nysgærrig Kvinde i Danmark. Af en Brevveksling mellem samme Mand og samme Kvinde.)

DEN NYSGÆRRIGE

Jeg vilde gerne vide det hele: hvordan – hvad er Paris?

ANTONIUS

Det er et Sted, Frøken, hvor man kan sige al Ting uden at rødme; hvor Ammerne holder deres Børn frem midt paa offentlig Gade; hvor man om Natten Klokker to tør synge af fuld Hals for Næsen af Politiet! hvor man benævner alle Frøkner *Madame* uden at kunne skelne mellem Jomfruer og Fruer, og hvor Ligheden, Friheden og Broderskabet staar indhugget paa alle Kirker.

DEN NYSGÆRRIGE

Og er der ikke mere? Jeg vilde for Exempel vide, hvorledes det Værelse ser ud, hvor De nu befinder Dem?

ANTONIUS

Parketgulv, Marmorkamin med et Ur, som aldrig gaar, en Alkove-seng, der maaler lige meget paa langs og paa tværs ... Jeg har gjort mig yderste Fhd for at opdrive et Værelse med Enkelt seng. Men Pariserne har set uforstaaende paa mig – de begriber det slet ikke.

DEN NYSGÆRRIGE

Og er det det hele?

ANTONIUS

Kære Frøken, da tusind Brevskrivere før jeg har søgt at gøre Folk be-

gribeligt: hvad Paris er! og Folk endda er lige kloge, er det for meget forlangt, at jeg skulde fortælle det hele ...

DEN NYSGÆRRIGE

Da tusind Brevskrivere for De har forsøgt det, kunde De jo ogsaa uden Skade forsøge. Jeg forlanger ikke, at De skal sige mig: hvad er Paris, eftersom De endnu kun har været der fjorten Dage. Men vil De fortælle mig, mens de første Dromme i den fremmede By endnu hænger i Deres Øjenhaar: hvad tænker De ved Paris? Hvad er det, De ser fra Deres Vinduer?

ANTONIUS

Det er Aften, Froken. Og kigger jeg i Aftenen ud mellem mine halvtaabne Vinduer, ser jeg Gavle og Façader med graa, tilbageslaaede Tremmeskodder, høje som i en Drom. Det støvregner, og Murene hæver sig i Mørket som uhyre Krypter i en gotisk Kirke.

DEN NYSGÆRRIGE

Er *det* det hele? Jeg havde egentlig ikke tænkt mig Paris som en gotisk By.

ANTONIUS

Men det er naturligvis ikke det hele ... Nede paa Gaden i det stærke Lys holder en lang Række Vogne, som nu i fem Minuter har været standsede af Trængsel. En Dame, som formodenlig har faaet sine Klæder tilstænkedet af en Vogn, raaber ti Gange *Svinebæst* til en Kusk. *Cochon - cochon - cochon!*

DEN NYSGÆRRIGE

Men det er vel ikke det hele ...

ANTONIUS

Nej, men det faar mig til at tænke paa den kvindelige Frimodighed, der er saa stor i denne By - *une large franchise!* Og skulde Kvinderne her ikke ogsaa være frimodige? De er de hofligste, hyggeligste, sagtmodigste, snuldeste Væsner, der véd at give den, som spørger dem, ti Raad for ét og oven i Købet er saa omsorgsfulde at følge ham paa